

Zamyslenia na týždeň po 3. nedeli po Svätej Trojici

Sobota 23. júna 2018

Piesne: ES č. 616, 347

Text: Jer 31, 7 – 14

„7Lebo takto vraví Hospodin: Radostne jasajte nad Jákobom, plesajte nad popredným národom; hlásajte, oslavujte a vravte: Hospodin zachránil svoj ľud, zvyšok Izraela. 8Hľa, privediem ich zo severnej krajiny a zhromaždím ich od končín zeme, medzi nimi slepých i chromých, tehotné spolu s rodičkami; navrátia sa sem ako veľký zbor. 9Prídu s plačom, no privediem ich s útechou. Privediem ich k vodným tokom po rovnej ceste, na ktorej sa nepotknú, lebo som otcom Izraela a Efrajim je môj prvorodený. 10Národy, čujte slovo Hospodinovo; zvestujte na ďalekých ostrovoch a vravte: Ten, ktorý rozptýlil Izrael, zhromaždí ho, bude ho strážiť ako pastier svoje stádo. 11Pretože Hospodin vykúpil Jákoba a vymenil ho z ruky silnejšieho, než je on. 12Prídu a jasat' budú na výšine Siona, pohnú sa k dobrodeniu Hospodinovmu: k obilii, muštu i oleju, k mláďatám oviec a dobytku. Ich duša bude ako zavlažená záhrada a nebudú viac chradnúť. 13Vtedy sa bude panna tešiť v kole i mládenci a starci vospolok. Na radosť obrátim ich smútok a poteším i rozveselím ich po žiali. 14Uhostím srdce kňazov hojnosťou a ľud môj nasýti sa mojím dobrodením - znie výrok Hospodinov.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Pri otázke našej existencie si vždy kladieme otázky pôvodu a práva. Lebo ľudské bytie a ľudské činy vždy potrebujú odôvodnenie. A to, v čom spočíva ich existencia, ich skutky ako človeka ako otca a matky a nakoniec ako občana štátu. Isteže si to môžeme vysvetľovať celkom pozemsky, ale u kresťana je odôvodnenie jeho existencie a jeho konania v inom svetle a inom svete, lebo tento svet zanikne. Tento svet je poznačený nespravodlivosťou, hriechom a zahynutím. Ale to, čo má trvalú existenciu a istotu, patrí do oblasti Božieho oslobodenia od hriechu, ide o skutočnú spravodlivosť, dokonalosť, ktoré nie sú výsledkom ľudských schopností, ale sú darom Božím. O tom nás učí aj starozmluvný prorok Jeremiáš, keď hovorí: „Lebo takto vraví Hospodin – radostne jasajte nad Jákobom, plesajte nad popredným národom, hlásajte, oslavujte a vravte: Hospodin zachránil svoj ľud, zvyšok to Izraela.“ To znamená, že my tu nie sme sami zo seba, ale že patríme vo svojej podstate inému svetu, novému eónu. Zmysel a cieľ nášho bytia spočíva v tom, na čo sme Bohom určení; v tom, odkiaľ očakávame naše vykúpenie a aký je náš cieľ. Aj naše bytie je od toho odôvodnené. Ak sú nebesá cieľom nášho života, tak nebesá sú aj predpokladom našej existencie a našej spásy.

Toto naše domovské právo sme si však my ničím nezaslúžili a sami nežadovážili. Tento náš domov, dedičstvo nepochádza z tohto sveta, ale z nového, iného, dokonalejšieho. To, že naša domovina, otcina je v nebesiach nás nevyvádza z tohto sveta a neodťahuje od našich povinností, ktoré na tomto svete máme. Toto tvrdenie nás už v tomto prostredí, do ktorého sme na svet prišli, k niečomu zaväzuje. Na to, aby sme našli cestu a spôsob pripravovať sa k tomuto cieľu už teraz a na mieste, kde sa nachádzame, nám Pán Boh poskytol aj možnosť. Je tu cirkev, ktorá hlása túto pravdu a jej úlohou je na to upomínať veriacich, že na svete nič neexistuje samo od seba, ale že všetko má predpoklad v Tom, ktorý je alfou a omegou, počiatkom i koncom – v Ježišovi Kristovi. Všetko sa viaže na Kristovo zmŕtvychvstanie, v ktorom je zakotvená istota nášho večného života s Kristom. Ako to čítame v Liste Filipským: „... ale naša otcina je v nebesiach, odtiaľ očakávame aj Spasiteľa.“ (F 3, 20) Amen.

Modlitba:

Bohu zver svoje cesty i všetky ťažkosti, utíši ti bolesti z otcovskej milosti. On, ktorý múdro riadi, spravuje celý svet, On pravicu podá ti, a vyvedie ťa z bied. Amen.

Mgr. Ján Klátik, evanjelický a. v. duchovný na dôchodku, Galanta